

[Johan Paulsen.]

til lov om ændring i lov for Færøerne om offentlig forsorg. De gældende bestemmelser indeholdes i lov nr. 248 af 10. juni 1960 for Færøerne om offentlig forsorg og var på det tidspunkt, da loven trådte i kraft, i overensstemmelse med den tilsvarende lovgivning i det øvrige rige. Men da denne for det øvrige riges vedkommende er ændret ved lov nr. 114 af 3. maj 1961, er det disse ændringer, der nu foreslås gennemført også for Færøerne.

Det foreliggende forslag til lov om ændring af den færøske forsorgslov angår forsorgslovens bestemmelser om enkepension og enkehjælp, om hjælp til kronisk syge og om bortfald af forældrenes bidragspligt for børn, der er under særforborg.

Ændringerne tager navnlig sigte på kvinder, der bliver enker mellem det fyldte 45. år og 55. år, idet det foreslås, at disse kvinder skal kunne opnå enkepension ved det fyldte 55. år på samme betingelser, som gælder for kvinder, der er blevet enker efter det fyldte 55. år. Desuden foreslås ændringer af bestemmelserne om overgangshjælp i den første tid efter ægtefællens død og om underholdshjælp fra en noget yngre alder. Endelig stilles forslag om efter overenskomst på visse nærmere vilkår at åbne adgang til at ligestille flygtninge med bopæl på Færøerne med danske statsborgere.

Merudgiften ved gennemførelsen af lovforslaget vil under hensyn til udvidelsen af kredsen af pensionsberettigede enker antagelig andrage ca. 50 000 kr. årlig. De forøgede udgifter til pension afholdes med halvdelen af statskassen og halvdelen efter regler fastsat af det færøske hjemmestyre. De forøgede udgifter til enkehjælp afholdes med $\frac{3}{4}$ af de færøske myndigheder og $\frac{1}{4}$ af statskassen. Også dette forslag er vedtaget og anbefalet af det færøske hjemmestyre.

Det fjerde og sidste lovforslag vedrørende Færøerne, der er til behandling i dag, er forslag til lov for Færøerne om børnebidrag til enlige forsørgere m. v.

Som det fremgår af de tre andre samtidig fremsatte lovforslag til ændring af de for Færøerne gældende regler om invalide-, folke- og enkepension, har man efter ønske fra færøsk side tilstræbt at skabe fuld over-

ensstemmelse mellem pensionsydelseerne på Færøerne og i den øvrige del af riget. I overensstemmelse hermed er der fremsat ønske om en forhøjelse af de på Færøerne gældende normalbidrag, således at de bliver de samme som de danske. Som følge af sammenhængen mellem de forskellige sæt lovregler, der her er tale om, bliver ikke alene forskudsvis udbetalte underholdsbidrag og bidrag til børn af enker og enkemænd, men også børnetillæg til invalide-, folke- og enkepension af samme størrelse som i den øvrige del af riget. Forhøjelsen af normalbidragene, der også indebærer en forhøjelse af de privatretlige underholdsbidrag, der principielt skal udredes af de bidragsskyldige, vil således medføre forøgede udgifter for det offentlige til forskudsvis udbetaling, ligesom der vil fremkomme ekstra udgifter for det offentlige såvel til invalide-, folke- og enkepension som til enkebørnsbidrag. Halvdelen af merudgiften vil efter gældende refusionslove blive båret af statskassen. For at skabe fuld ligestilling med enker og enkemænd foreslås det endelig, at bidraget til børn af enkemænd forhøjes fra $\frac{2}{5}$ til $\frac{3}{5}$ af normalbidraget som ved loven af 31. maj 1961, hvorved det bliver af samme størrelse som bidraget til enkebørn.

Det foreslås, at loven sættes i kraft den 1. april 1962, samme tidspunkt som loven af 31. maj 1961 træder i kraft i den øvrige del af riget. De nye normalbidrag for Færøerne foreslås dog indført i 3 etaper, således at de efter forhøjelsen med lige store beløb pr. 1. april 1962, pr. 1. april 1963 og pr. 1. april 1964 når op på de pr. 1. april 1964 i det øvrige rige gældende beløb. Lovforslaget er ligesom de tre foregående vedtaget og anbefalet af det færøske hjemmestyre.

Det er min personlige opfattelse og vurdering af forholdene, at man ved gennemførelse af de foreliggende lovforslag vil være nået til det foreløbige mål, man har sat sig med hensyn til den omhandlede sociallovgivning for Færøernes vedkommende. Det er ligeledes min opfattelse, at den har medvirket til at skabe større social trykthed og derfor er blevet hilst med stor tilfredshed i vide kredse på Færøerne.

Det er klart, at en sådan ajourføring og